

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: **ΕΙΡΗΝΗ ΓΙΑΝΝΑΔΑΚΗ**

(Πρόεδρος της Ένωσης Διοικητικών Δικαστών)

«Για τις “αυθαιρεσίες” της νομοθετικής εξουσίας οι δικαστές μιλούν με τις αποφάσεις τους» αναφέρει η πρόεδρος της Ένωσης Διοικητικών Δικαστών Ειρήνη Γιανναδάκη, πρόεδρος Εφετών ΔΔ. Στη συνέντευξη που παραχώρησε στην «F&M Voice», μιλά για τον βαθμό ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης και το δύσκολο έργο των δικαστών την εποχή της οικονομικής κρίσης.

■ Στην ΕΛΙΝΑ ΙΑΤΡΙΔΟΥ

Η Ένωση Διοικητικών Δικαστών εγκαινιάζει την κυβέρνηση για «γενικευμένη και απροκάλυπτη παραγνώριση της σημασίας των δημόσιων αγαθών» με αφορμή τα τρία σχέδια νόμου του ΥΠΟΙΚ για τον αιγιαλό. Μήπως οι δικαστές θα πρέπει να μιλούν συχνότερα για τις επιχειρούμενες «αυθαιρεσίες» της νομοθετικής εξουσίας;

Η προστασία και η ορθολογική διαχείριση του φυσικού περιβάλλοντος είναι συνταγματικά προστατευόμενη αξία. Είναι αυτονόητο ότι σημαντικά στοιχεία του φυσικού περιβάλλοντος, όπως ο αιγιαλός και η παραλία είναι κοινόχρηστα και διατάξεις που αναιρούν τον κοινόχρηστο χαρακτήρα τους ή παρακωλύουν τη χρήση τους είναι αντισυνταγματικές.

Στο πλαίσιο αυτό η Ένωση Διοικητικών Δικαστών εξέφρασε την ανησυχία της για τις σχετικές ρυθμίσεις που φαίνεται να επιχειρούνται με τις υπό διαβούλευση διατάξεις προς εξυπηρέτηση ιδιωτικών επιχειρηματικών συμφερόντων, λόγος στον οποίο η νομολογία των δικαστηρίων είναι παγίως αντίθετη.

Η κοινή περί δικαίου αντίληψη

«Το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζει σήμερα ο διοικητικός δικαστής στο έργο του είναι η εναρμόνισή του με την κοινωνική αίσθηση της ισότητας και της κοινής περί δικαίου αντίληψης, σε μια εποχή με χαρακτηριστικά τη συντριπτική μεταβλητότητα των κοινωνικών και οικονομικών δεδομένων και τη συνεχώς αυξανόμενη αντιδικία πολιτών και κράτους, στην οποία καλείται να συγκεράσει τις κοινωνικές απαιτήσεις και το Δημόσιο συμφέρον».

«Εκφράσαμε τις ανησυχίες μας στο νομοσχέδιο για τον αιγιαλό»

Για «αυθαιρεσίες» της νομοθετικής εξουσίας οι δικαστές μιλάνε με τις αποφάσεις τους.

Σύμφωνα με την Έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Δικαιοσύνης, η Ελλάδα κατατάσσεται στην 24η θέση των χω-

ρών της ΕΕ όσον αφορά την αντίληψη των πολιτών για την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης. Σε ποιο βαθμό είναι σήμερα η δικαστική εξουσία ανεξάρτητη από επιρροές μελών της κυβέρνησης, πολιτών ή επιχειρήσεων;

Η ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας απαιτεί λεπτομερείς κανόνες προκειμένου να απορρίψει κάθε εύλογη αμφιβολία στο μυαλό των πολιτών ως προς τη στεγανότητα του δικαστικού σώματος σε εξωτερικούς παράγοντες και την ουδετερότητά του σε σχέση με τις υποθέσεις που καλείται να κρίνει. Στη χώρα μας τέτοιοι κανόνες δεν τηρούνται αφού η ενδημική επανάληψη κάθε λογής αμφισβητήσεων εις βάρος της δικαιοσύνης που ενισχύεται και από τα ΜΜΕ δυστυχώς δεν αφή-

“

Στην αίθουσα του δικαστηρίου επιβιώνουν κατά κανόνα, λογική, δικαιοσύνη και ανθρωπιά. Ο διάλογος του δικαστή με τον πολίτη και το δικηγόρο δεν έπαυσε ποτέ και ευτυχώς για όλους μας...

”

νουν αδιάφορη τη λαϊκή συνείδηση. Όσοι ευνοούνται από την δικαστική απόφαση υπερασπίζονται την δικαιοσύνη και την ανεξαρτησία της, ενώ όσοι θίγονται την αμφισβητούν. Είναι γεγονός όμως ότι το τελευταίο καταφύγιο κάθε πολίτη είναι μόνο η Δικαιοσύνη. Και όσο και αν αμφισβητείται, στην αίθουσα του δικαστηρίου επιβιώνουν κατά κανόνα, λογική, δικαιοσύνη και ανθρωπιά. Ο διάλογος του δικαστή με τον πολίτη και το δικηγόρο δεν έπαυσε ποτέ και ευτυχώς για όλους μας.

Γιατί δεν έχει αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά το πρόβλημα στην καθυστέρηση απονομής δικαίου;

Οι αιτίες είναι πολλές, η επίλυση όμως του προβλήματος συναρτάται κατά κύριο λόγο με αλλαγές -που όμως δεν γίνονται- στη δομή και λειτουργικότητα της Δημόσιας Διοίκησης, τα δυσλειτουργικά χαρακτηριστικά της οποίας αποτελούν το βασικό αίτιο αυξημένης εισαγωγής υποθέσεων στα δικαστήρια. Η αλόγιστη άσκηση ενδίκων μέσων από το Δημόσιο, η χωρίς σχεδιασμό μεταφορά πληθώρας υποθέσεων από το ΣτΕ στα διοικητικά δικαστήρια, η περίπλοκη πολυνομία και η ανυπαρξία υποστηρικτικών δομών στα δικαστήρια δραματίζουν σοβαρό λόγο στο πρόβλημα.

«Συρρικνώθηκε το δικαίωμα στην έννομη προστασία»

Αν κάποιος πολίτης επιχειρήσει να προσφύγει στη Δικαιοσύνη για φορολογικές διαφορές, θα συναντήσει ανυπέρβλητα εμπόδια, καθώς από το 2010 ως σήμερα έχουν επέλθει σημαντικές νομοθετικές αλλαγές με τις οποίες συρρικνώνεται ο δικαστικός έλεγχος και το δικαίωμα στην έννομη προστασία.

Το πώς και το γιατί, εξηγεί η πρόεδρος της Ένωσης Διοικητικών Δικαστών Ειρήνη Γιανναδάκη: «Πράγματι, τα τελευταία χρόνια αλλεπάλληλες νομοθετικές ρυθμίσεις οδήγησαν στη δημιουργία ενός αδικαιολόγητα δι- ακριτού δικονομικού αλλά και ουσιαστικού πλαισίου εκδίκασης των φορολογικών εν γένει υποθέσεων. Τούτο έχει ως αποτέλεσμα

1. Τη συρρίκνωση του αυτεπάγγελτου δικαστικού ελέγχου στις διαφορές αυτές
2. Την αύξηση των παραβόλων, τα οποία με βάση το αντικείμενο της διαφοράς μπορεί να φθάσουν μέχρι και 10.000 ευρώ
3. Την υποχρέωση των φορολογουμένων εφόσον αμφισβητούν οποιαδήποτε πράξη της φορολογικής αρχής να υποβάλλουν υποχρεωτικώς, ενδικοφανή προσφυγή στην Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης, με την άσκηση της οποίας βεβαιώνεται άμεσα και καταβάλλεται ποσοστό 50% του αμφισβητούμενου ποσού της πράξης
4. Τη δραματική συρρίκνωση της προσωρινής δικαστικής προστασίας,

5. Τη δυνατότητα κατάσχεσης ακόμη και πριν από την απόκτηση εκτελεστού τίτλου και
6. Την υποχρέωση καταβολής του 50% του οφειλόμενου με βάση τη πρωτόδικη απόφαση φόρου ως προϋπόθεση του παραδεκτού της εφέσεως. Συναφώς πρέπει να αναφερθεί και ο υπερδιπλασιασμός του τέλους δικαστικού ενσήμου προϋπόθεση του παραδεκτού της αγωγής. Όλα αυτά θέτουν εν αμφιβόλω μέσα σε συνθήκες οικονομικής κρίσης την πραγματική δυνατότητα του πολίτη να προσφύγει στη δικαιοσύνη αλλά και τη δραστηριότητα της παρεχόμενης από το νόμο δικαστικής προστασίας σύμφωνα με το Σύνταγμα και την ευρωπαϊκή σύμβαση της Ρώμης για τα δικαιώματα του ανθρώπου».